

Skatteministeren (Carsten Koch):

Svaret på hr. Arne Melchior's første spørgsmål er ja.

Med hensyn til spørgsmål 2 må jeg sige, at der ikke er andre tanker om tilbageførsel til erhvervet i anledning af, at det bliver pålagt en rumopvarmningsgift.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg takker skatteministeren for de klare svar. Jeg har ellers haft den opfattelse, og sådan er det i hvert fald blevet mig fortalt, at der ligesom i andre brancher skulle blive tale om en tilbageføring, men med de svar, jeg har fået her, må jeg altså konstatere, at samtidig med den lettelse, som gives erhvervslivet, men ikke hotel- og restaurationsbranchen, for det er ikke den, der kommer til at nyde godt af noget i den sammenhæng, får den altså en merudgift i størrelsesordenen 100 mio. kr., som, så vidt jeg kender disse erhverv og deres avance, ikke vil kunne undgå at blive lagt på priserne for overnatning og for spisning i hoteller og restauranter.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der jo findes generelle lempelser i form af tilbageføring af erhvervenes arbejdsmarkedsbidrag og ATP.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 259: Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven) og skattekontrolloven. (Permanent indførelse af kontantlån).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 4/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det er særdeles velkendt, at i forbindelse med skattereformen i 1993 blev der en mulighed for omlægning af lån. Det viste sig jo hurtigt, at ordningen var uhyre populær og på forskellige måder også hensigtsmæssig i en sådan grad, at der kan være baggrund for at sige, at vi gerne vil føre den videre, for der var jo tale om en tidsbegrænset ordning.

Det positive element for låntageren, nemlig muligheden for på en fordelagtig måde at få kontantlån hjem til afløsning af tidligere obligationslån, er selvfølgelig det centrale i denne historie. Derfor er der også indbygget nogle forholdsregler mod utilsigtet brug af ordningen. Det kunne f.eks. være en ekstraordinær førtidig indfrielse af kontantlån, det vil sige at man tog chancen ved en gunstig renteutvikling og kunne score en gevinst. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at en sådan gevinst vil blive betragtet som en skattepligtig kapitalindkomst, og det samme vil være tilfældet, hvis der er tale om fiktive handler mellem ægtefæller eller samboende, eller hvis enten låntager eller dennes hustru kunne overføre værdier til et selskab, hvor de selv har et bestemmende flertal.

Skattepligt i forbindelse med omlægningen indtræder dog ikke, hvor der er tale om, skal vi sige, regulære boskifter, salg af ejendom.

Øvelsen her er jo særdeles velkendt, og derfor er det heller ikke overraskende, at der i denne forbindelse vil blive et rentefradrag for låntageren, og det vil igen sige, at der bliver et mindre skatteprovenu for både amter, stat og kommuner. Beregningerne viser, at størrelsen er rimelig lille, og i samme forbindelse er det nok værd at pege på de positive og afledte effekter, der er af sådan en låneomlægning; dem så vi jo, da vi startede med ordningen i 1993.

Men da der samtidig ad anden vej foreslås mulighed for, at realkreditinstitutionerne kan udstede obligationer til over pari, så vil det jo alt andet lige for udstederen i hvert fald betyde en kursgevinst, som ikke påvirker den skattepligtige indkomst efter de gældende regler, mens den større renteudgift på grund af overkursen til låntagerne vil være fradragsberettiget, og det er jo selvfølgelig en god forretning.

Det kan jo selvfølgelig ikke være hensigten at give udstederne, realkreditinstitutionerne, en gratis skattegevinst, og det søger man derfor neutraliseret ved at ophæve fradragsretten netop for den del af renteudgiften, der fremkommer ved at udstede obligationer til over parikurs. På den måde bliver der altså tale om en såkaldt normal situation for udstederen, samtidig med at der bliver en gunstig situation for låntageren.

Da fremsættelsestidspunktet netop har sammenhæng med, at den nuværende ordning udløber ved udgangen af 1995, og da Socialdemokratiet i øvrigt finder ordningen hensigtsmæssig, støtter vi forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Selve hovedformålet med lovforslaget – at gøre kontantlån permanente fra 1. januar 1996 – er Venstre naturligvis tilhænger af.

Kontantlånsordning er en smidig og gennemsigtig belåning, som vi fuldt ud kan støtte. Det kan også betyde billigere finansiering for både bolig- og erhvervsbyggeriet.

Når vi kan være usikre i forhold til det forslag, der er fremsat, skyldes det selvfølgelig, at man nu vil gå ind og beskatte kursgevinster, hvis man indfrier lån i utide. Umiddelbart kan argumentationen i lovforslaget lyde besnærende, fordi der i forbindelse med optagelse af kontantlån jo også er tale om, at kurstab kan omdannes til fradragsberettiget renteudgift, og derfor kunne der den vej rundt godt være tale om symmetri.

På den anden side kan der altså også være tale om et egentligt kurstab, som efter lovforslaget ikke skal være fradragsberettiget. Og derfor er vi lidt tøvende over for lovforslaget og vil gerne under udvalgsbehandlingen have diskuteret, om man i et vist omfang også skal indføre fradragsret for kurstab eller måske i det mindste en modregningsret i fremtidige kursgevinster.

Så på den baggrund vil vi sige: Tja, ja måske, hovedformålet går vi ind for, men vi er altså usikre på den del af forslaget, som vedrører

beskatning af kursgevinster i forbindelse med indfrielse af lån i utide.

Gitte Seeberg (KF):

Dette lovforslag består af 2 dele, nemlig dels fremover at gøre kontantlånene permanente og dels nogle skattemæssige konsekvenser af kursgevinster ved omprioriteringer.

Det Konservative Folkeparti er glad for det initiativ, der fremover gør kontantlånsordningen permanent, for der hersker ingen tvivl om, at kontantlånet har medvirket til en forbedring af ejendomsmarkedet.

Med hensyn til beskatning af kursgevinster er vi ligesom Venstres ordfører mere skeptiske over for dette. Hvis vi ser tilbage på den udvikling, der har været i obligationsrenten både forrige og sidste år, hvor renten gik alvorligt ned, og hvor et stort antal husejere foretog en omprioritering, så kan man sige, at nogle af dem senere omprioriterede én gang til, så vi er lidt skeptiske ved det.

Som bekendt gik renten op i 1994, og faktum er jo, at det kun var et ganske lille antal, der omprioriterede på det tidspunkt og tog den – om man kan sige – kursgevinst hjem. Men det må være sådan, at husejere ligesom andre kan omlægge lån, når renten udvikler sig i samfundet, og jeg anser det ikke for spekulation, selv om nogle personer rent faktisk får kursgevinster ved omprioritering. Omvendt har jeg også forståelse for det lovforslag, som skatteministeren har fremsat, og som er i overensstemmelse med de almindelige principper i kursgevinstloven.

Vi har tidligere haft kursgevinstloven på dagsordenen, og jeg efterlyser også her i dag en symmetri i loven. Hvis kursgevinster er skattepligtige, må kurstab også være fradragsberettigede.

Jeg har noteret mig, at loven kun finder anvendelse på omprioriteringer, når ejeren selv omprioriterer, og når der ikke sker en afhændelse af ejendommen. Men som nævnt tidligere: Man må kunne omprioritere i takt med renteudviklingen.

Det at omprioritere er bestemt ikke gratis, og der skal derfor også meget til, før man foretager en omprioritering. Det synes derfor rimeligt, at en ejer kan opnå fradrag for dette beløb, altså omkostningerne, hvis man beskatter kursgevinsten.

Med hensyn til kontantlån ydet på basis af obligationer til overkurs er vi enige i dette punkt for at undgå arbitragemuligheder.

Som det fremgår, stiller Det Konservative Folkeparti sig skeptisk over for beskattningen af kursgevinsterne, men vi vil gerne gå positivt ind i sagen under udvalgsarbejdet.

Jes Lunde (SF):

SF har det stort set 100 pct. modsat af V og K: Vi er positive over for de stramninger, der sker i loven, hvor man lukker nogle oplagte spekulationsmuligheder. Omvendt er vi ikke meget for lovens hovedsigte; det har vi ærlig talt nogle problemer med.

Jeg er ikke i tvivl om, at kontantlån er meget populære på boligmarkedet, for det kan jo give en billigere nettorente ved finansieringen af éns hus, så det er såmænd meget forståeligt, at folk bruger det. Men bagsiden af det er et provenutab for staten på 1,7 mia. kr. pr. låneårgang, hvilket vi synes er ganske mange penge. Og det er jo reelt noget med, at man forøger rentefradragets værdi, og det tror vi ikke på at staten har råd til.

Vi kan se, at der kommer et voldsomt stigende tab med årene; det er kun anført med præcise beløb for de første 3 år, og så er det jo et begrænset antal millioner, men hvis man kigger på udviklingen i beløbene, så kan man se, at det på sigt bliver nogle meget store beløb, som staten mister i skatteindtægt.

Dette vil vi godt se lidt i sammenhæng med, at regeringen har bebudet et kritisk eftersyn af boligydelse, af boligsikringen, hvor man vil ud og spare på de indkomstaftængige ydelser, nemlig den boligsikring og boligydelse, som gives til pensionister og til folk med lave indkomster. Man vil gennemføre nogle besparelser, fordi man mener, at vi ikke har råd til at subsidiere så meget på boligmarkedet, og samtidig kommer man med dette lovforslag, som koster 1,7 mia. kr. pr. låneårgang.

Det synes vi ikke der er nogen god sammenhæng i, og det er altså vores generelle mening om lovforslaget, selv om der er nogle enkelte stramninger, som kan være meget fornuftige.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er i og for sig positivt stemt over for sigtet i ministerens forslag, men vi er kritiske, og vi er meget kritiske over for teknikken. Vi håber, at ministeren under udvalgsarbejdet vil medvirke til, at vi får styr på den.

Rent principielt mener jeg, at hvis kursgevinster skal være skattepligtige, så skal det selvfølgelig også være sådan, at kurstab skal være fradragsberettigede.

Det, der er værst i den her teknik, er, at loven kun finder anvendelse for privatpersoner, som sælger deres ejendom, uden at der sker ejerskifte. Hvordan vil ministeren sikre, at ægtefæller ikke render rundt og sælger til hinanden? At man ikke sælger til et selskab, man selv ejer?

Det er ikke mere end nogle ganske få år siden, at vi her i Folketinget fik fastslået, at alle juridiske ejerskifter er ejerskifter. Det bakkede et helt enigt Folketing op om. Det vil altså i denne forbindelse sige, at de, der er lidt mere kreative end andre, kan altså slippe for beskattning, hvorimod de, der ikke er så kreative, kommer til at betale skat, hvis de omlægger lånene.

Den teknik vil vi gerne have at man vil være med til at få styr på i udvalget, for ellers får vi en situation, som ikke er til at leve med, og så er det bedre at lade være med at få gennemført nogle regler.

Elisabeth Arnold (RV):

Formålet med lovforslaget er at sikre et fortsat stabilt og effektivt kapitalmarked for finansiering af fast ejendom for at skabe ro og sikkerhed på ejendomsmarkedet. Og det er i sig selv et prisværdigt formål.

Det betyder meget for danskernes fornemmelse af stabilitet, at de ved, hvordan de kan finansiere deres ejendom, hvordan det er muligt at få omsætning, at få købt og solgt. Så det støtter vi helt; det er et vigtigt formål.

Men det koster noget for statskassen i form af nedsatte skatteindtægter.

Jeg vil også sige, at fru Kirsten Jacobsens beskrivelse af arbitrage- og misbrugsmulighederne naturligvis skal undersøges nøje i udvalget, når vi skal behandle det inden anden behandling. Jeg tror ikke, at vi her i Folketinget vil være tjent med, at vi får historier beskrevet med folk, der har åbenlyse muligheder for misbrug eller for at lave grov skattearbitrage på denne basis. Så derfor skal vi selvfølgelig kigge på det i udvalget; det er Det Radikale Venstre helt indstillet på.

Men vi støtter forslaget hovedformål. Og jeg skulle sige fra CD's ordfører, at CD også støtter forslaget.

Frank Aen (EL):

Vi har noteret os, at lovforslaget har til hensigt at sikre et effektivt kapitalmarked og billigere lån til boligejerne. Vi er sådan set enige i, at vi har et stort problem her, og derfor er vi indstillet på at diskutere det, men vi synes ikke, at forslaget tager ordentlig fat i det.

Vi skulle hellere spørge om, hvorfor det egentlig er sådan, at renteniveauet i øjeblikket er ca. det tredobbelte af inflationen. Hvorfor har vi så høj en realrente? Hvorfor har vi et system, der i den grad overfører penge fra beboerne til formueejerne? Hvorfor skal huslejen i den grad afhænge af spekuleringen på verdensmarkedet? Dét synes vi er de egentlige problemer, der er med hensyn til vores boligfinansiering.

Og for det andet: Hvis regeringen mener, at der er råd til at sende et ekstra milliardbeløb af sted til boligstøtte, skal midlerne så gives på en måde, hvor det er sådan, at jo større bolig man har, jo større tilskud får man? Dét er vi ikke enige i.

Som hr. Jes Lunde var inde på, så har man denne tanke i regeringen – jeg synes sådan set meget frækt oven i købet – samtidig med at man rumler med forslag, der formindsker boligstøtten til pensionister, der formindsker boligstøtten til enlige mødre, som tager penge eller i hvert fald truer med at tage penge fra de allersvageste stillede i samfundet; det vil sige et forslag, som vender den tunge ende opad.

Vi vil under udvalgsarbejdet pege på en meget mere social måde at bruge pengene på, for vi har noteret os, at der altså er råd til at forbedre boligstøtten, og så vil vi komme med ændringsforslag, der bruger pengene på en anden måde.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg er indstillet på at medvirke positivt til, at man undgår situationer som dem, der er blevet beskrevet. Jeg vil meget gerne medvirke til, at vi under udvalgsarbejdet får belyst og løst de problemstillinger, som der nævnes, for der er ingen, der kan være interesseret i, at noget sådant kan foregå.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg også, hvad angår dette lovforslag, er interesseret i at snakke med de forskellige partier, så vi kan finde frem til en løsning, som kan få en tilslutning i Folketinget. Jeg er altså parat til at snakke om de forskellige dele af forslaget med de interesserede parter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 251: Forslag til lov om ændring af lov om skolepraktik i erhvervsuddannelserne og lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (Forlængelse af skolepraktik og erhvervsskolelærers godkendelse af praktikvirksomheder). Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 3/5 95).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 20 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 252: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsgivernes elevrefusion. (Tilskud og lønrefusion).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 3/5 95).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Opsvinget her i landet er jo en realitet, og det har heldigvis en afsmittende virkning på antallet af indgåede uddannelsesaftaler. Det er glædeligt, at så mange unge, der nu engang ønsker en erhvervsuddannelse, har mulighed for at komme ud i en ordinær praktikplads. Vi ser faktisk, at der her pr. 1. april i år er 16 pct. færre, der skal i skolepraktik, end der var sidste år på samme tid.

Det er selvfølgelig en glædelig udvikling, men vi føler ikke, at udviklingen er stabil nok endnu, og derfor er det på sin plads, at vi efter udløbet af praktikpladsforliget til nytår sørger for, at vi er klar med en forlængelse, så de unge, der står over for at skulle tage et uddannelsesvalg, er klar over, at de også har en mulighed for at gennemføre deres uddannelse. Jeg synes, at vi ikke mindst bør tage hensyn til de unge, men også til skolernes planlægning.